

[Kirsten Sparre Andersen.]

styrke oplysningen om prævention så meget som muligt og giver fuld tilslutning til et bebudet initiativ fra socialministeren til at rette henvendelse til sygesikringens forhandlingsudvalg for at få vejledning i svangerskabsforebyggende midler gjort til en integreret del af lægeoverenskomsterne.

På den baggrund ser jeg ingen grund til her at spille tingets tid ved at gå nærmere ind på det foreliggende lovforslag. Debatten hører hjemme i socialudvalget, hvor det sikkert ikke vil være vanskeligt at blive enige om en ting, som vi allerede har udtalt vores positive interesse i at få løst nogenlunde på den skitserede måde.

Hvis hr. Erlendsson havde været utålmodig efter en reaktion fra ministeren, kunne hr. Erlendsson have rykket i socialudvalget. Jeg kan godt gå med til, at det har taget temmelig lang tid, inden vi har fået en reaktion, men man må jo på den anden side medgive, at ministeriet i dag må bruge en masse tid på overflødige lovforslag og mere eller navnlig mindre velbegrundede spørgsmål, en tid, der kunne have været brugt bedre til løsning af seriøse problemer, bl. a. det aktuelle om en lettere og billigere adgang til vejledning i brug af svangerskabsforebyggende midler.

Gunner Baunsgaard (RV):

Lovforslaget er jo næsten en afskrift af den henvendelse, Praktiserende Lægers Organisation sendte til socialudvalget, da forslaget om ændring af lov om svangerskabs-hygienje og fødselshjælp var til behandling i sidste samling.

Af betænkningen fra udvalget, der er afgivet den 17. april 1975, fremgår jo, at udvalget har taget stilling til det rejste spørgsmål. Jeg forstår også nu, at henvendelsen fra socialministeriet til sygesikringens forhandlingsudvalg er sket, og vi må derfor fra det radikale venstre sige, at sagen her må gå sin gang.

Jeg er enig i de ting, der herfra er nævnt af de forrige ordførere og fra ministerens side, og vi vil da gå med i et udvalgsarbejde.

Karen Thurø Hansen (KF):

Forslaget om gratis lægelig vejledning i antikonception, som fremskridtspartiet frem-

sætter, har stor sympati hos det konservative folkeparti, ikke mindst på baggrund af det store antal svangerskabsafbrydelser, der har fundet sted siden lovens vedtagelse i 1973.

Med den løbende konflikt mellem de praktiserende læger og sygesikringen kan jeg fuldt ud tilslutte mig de bemærkninger, som socialministeren fremsatte.

Lovforslaget er ikke ledsaget af noget økonomisk overslag, hvilket jo er en mangel, men jeg er dog klar over, at det kan være svært at give nøjagtige tal. Det er min overbevisning, at en eventuel gratis vejledning kan nedsætte udgifterne ved svangerskabsafbrydelse.

Jeg kan også tilslutte mig de bemærkninger, de øvrige ordførere er fremkommet med, og kan undre mig over, at fremskridtspartiet fremsætter dette lovforslag, når vi så sent som i april måned har vedtaget, at problemet skulle gennemgås, men vi er positive og velvillige under udvalgsbehandlingen.

Poul Dam (SF):

Det er velkendt, at der er brug for både større almen seksualoplysning og bedre oplysning på disse områder, og jeg forstår godt, at man laver dette forslag, som i særlig grad vil begunstige de almenpraktiserende læger og speciallægerne. Vi kunne naturligvis ønske — men det kunne man ikke vente af fremskridtspartiet — at man også tog klinikkerne og andre offentlige foranstaltninger med, men det kan der jo så ske noget ved undervejs.

Hvad jeg savner i forslaget, men heller ikke havde nogen grund til at vente, er noget, der forekommer mig meget centralt, nemlig at receptudstedelse på p-piller bliver gratis, at p-piller og alle andre antikonceptionelle midler bliver gratis. Det er for samfundet en besparelse i det lange løb og for de pågældende kvinder og mænd, som, efter hvad jeg har hørt, også har noget at gøre med sagen, en stor lettelse.

Poul H. Møller (KrF):

Kristeligt folkepartis stilling til fosterdrab, også kaldet provokeret abort, er jo sikkert velkendt, såvel herinde i det høje ting som ude blandt befolkningen. Vi mener stadig, at den frie adgang til abort er en